

“Колеги по роботі – моя велика родина, за яку постійно вболіваю”

Провідний інженер-технолог станції Чоп Єва Ковач, душа якої завжди тяжіла до обчислювальної техніки, не побажала б собі іншої долі. Математичні знання, отримані в Ужгородському державному університеті, знадобилися їй в Ужгородському регіональному обчислювальному центрі, куди прийшла працювати оператором ЕОМ. З того часу минуло 28 років, одинадцять з яких вона трудиться на станції Чоп, яка вважається однією з найскладніших на Львівській залізниці за характером роботи. За сумлінну працю Єву Михайлівну неодноразово відзначали подяками та почесними грамотами начальника залізниці, минулого року її знову нагородили почесною грамотою начальника залізниці.

Єва Михайлівна за вдачею належить до особистостей, які цілеспрямовано йдуть до здійснення своєї мрії. Вступила до університету на математичний факультет, та не полишала бажання працювати на електронно-обчислювальних машинах. Тож на третьому курсі, коли потрібно було визначитися зі спеціальністю, Єва влаштується працювати оператором Ужгородського регіонального обчислювального центру. Вона хотіла навчитися програмування, із цією метою й потрапила на курси до Талліна, де з великим зацікавленням вивчала мову програмування “Assembler”. Згодом продовжила трудитися в обчислювальному центрі, щоправда, уже на більш відповідальних посадах – інженера-програміста, пізніше в.о. начальника відділу автоматизованих систем керування. Здобувши чималий досвід роботи, у 2001 році перейшла працювати на станцію Чоп інженером-технологом із автоматизованих систем.

Щоб зрозуміти специфіку роботи інженера-технолога Єви Ковач, треба знати особливості роботи станції. Прикордонна вантажна передавальна станція Чоп є унікальною. Це єдиний прикордонний перехід в Україні, де у взаємодії з “третьми” країнами на двох типах колій – західноєвропейській 1435 мм та широкій 1520 мм – на двох прикордонних переходах із Угорщиною та Словаччиною здійснюється весь комплекс технічних та комерційних операцій, пов’язаних із забезпеченням експортно-імпорتنих перевезень вантажів, перевантаженням вагонів, а також операцій з організації руху поїздів та місцевої вантажної роботи. Єва Ковач розповідає, що інформаційний обмін між Укрзалізницею та Угорськими і Словаськими залізницями відбувається за допомогою засобів електронної пошти (e-mail).

– За дві години до прибуття

поїзда з-за кордону ці залізниці надають нам докладну інформацію про вагони поїзда, що прибудуть на станцію Чоп, а також повну інформацію про вантаж, що знаходиться у вагонах, – розповідає Єва Михайлівна. – Коли ж за кордон із Чопа відправляється поїзд, від нас аналогічну інформацію отримують словацькі чи угорські партнери. Зростання обсягів перевезень змусило автоматизувати роботу окремих ділянок, підрозділів станції та технологічні операції, які проводяться на станції. Тепер усі події, що відбуваються з поїздами, вагонами, контейнерами, локомотивами та локомотивними бригадами, вводяться працівниками станцій Укрзалізниці в автоматизовані системи (АС) в режимі реального часу та у строгій технологічній послідовності – спочатку операція прибуття поїзда, потім розформування, а не навпаки. Правильність введення операцій із відповідними об’єктами контролюється автоматизованою системою “жорсткого” контролю, тобто людині помилитись практично неможливо. Загалом для планування, аналізу та контролю роботи станцій в автоматизованій системі керування вантажними перевезеннями Укрзалізниці розроблено та впроваджено дуже багато різних інформаційно-статистичних довідок, і ручний облік, ведення ручних журналів помалу відходить у минуле.

Збір, підготовка та передача вхідної інформації здійснюється з автоматизованих робочих місць операторів, чергових по станції, агентів із передачі вантажів та комерційних агентів. У семи парках станції Чоп, протяжність якої сягає майже 10 км, розміщені інформаційні пункти, з яких і вводиться необхідна інформація. Наприклад, дані про поїзд колії 1520 мм, що прибув з-за кордону, вводяться в АС у сортувальному парку, про поїзд колії 1435 мм – у гірковому парку,

про формування поїздів для здачі за кордон – в Ужгородському парку і т.д. Сучасною обчислювальною технікою на станції нині обладнано 64 автоматизованих робочих місця (АРМ), які підключені до локальної мережі Львівської залізниці.

Коли Єва Михайлівна прийшла на станцію, то в адміністративному приміщенні не було жодного комп’ютера, а на всій станції їх налічувалося близько 20 одиниць. Найпершим автоматизованим робочим місцем, впровадженим на станції Чоп, був АРМ агента пункту передачі вагонів, наступними були АРМ оператора станції, АРМ товарного касира, АРМ чергового по станції та інші. Загалом з того часу разом із бухгалтерськими задачами впроваджено 18 автоматизованих робочих місць.

Із впровадженням чергової нової програми провідний інженер-технолог Єва Ковач насамперед забезпечує на станції навчальний процес для працівників різних професій. “Пригадую із яким небажанням деякі працівники оволодівали новими АРМами. Зараз вже важко повірити, що все це – далеко в минулому, – розповідає Єва Михайлівна. – Автоматизація робочих місць значно полегшила роботу: усе відбувається швидше, точніше, і ймовірність помилок зводиться до мінімуму”.

Співпраця з ІОЦ залізниці не припиняється ні на хвилину – щопонеділка відбувається модернізація програмного забезпечення, яку проводять працівники інформаційно-обчислювального центру залізниці. Єва Михайлівна завдячує гарній співпраці начальнику ІОЦ Оресту Володимировичу Смолю, працівникам ІОЦ – провідному інженеру-технологу Наталії Глинянській, начальнику відділу прикордонних станцій Любові Чапран, провідному інженеру Лілії Душенько, інженерам Марії Лабі, Олександрі Козак та багатьом іншим. Навіть тепер, ставши професіоналом своєї справи, Єва Ковач не припиняє вчитися і знає, що за потреби завжди отримає від них необхідну допомогу.

Робочий день Єви Ковач розпочинається з перевірки та аналізу роботи працівників станції за добу, чи правильно введено інформацію в АС. Єва Михайлівна з розумінням ставиться до проблем кожного працівника своєї та інших станцій, про усіх вона

говорить з повагою: “Це моя велика родина, якою маю повсякчасно опікуватися”.

Про перспективи роботи інженер-технолог Єва Ковач розповідає, що цього року на станції Чоп планується введення в дію автоматизованої підсистеми “Динамічна робота станційного вузла”, яка автоматизує ряд таких технологічних операцій, як прибуття поїзда, виконання маневрових операцій, ведення моделей приймально-відправних та сортувальних парків, контроль постановки до складу поїзда вагонів із небезпечними вантажами, відображення у вагонній моделі станції операцій, пов’язаних із вантажною роботою станції, технічним станом вагонів і багато інших. У Словаччині на ст. Чірна над Тисою планується впровадження автоматизованого робочого місця агента УЗ за кордоном.

Уже вдома після роботи і навіть у вихідні дні Єви Михайлівні доводиться вирішувати виробничі питання, до цього її рідні ставляться з розумінням. “Мій чоловік працює машиністом у локомотивному депо Чоп, тож добре розуміє відповідальність моєї роботи”, – зазначає Єва Ковач.

Їхні діти мають математичні здібності – донька після закінчення факультету “Прикладна математика” Ужгородського національного університету працює на керівній посаді на одно-

му із підприємств Ужгорода, син навчається у тому ж університеті на факультеті “Комп’ютерні системи та мережі”. Любов до комп’ютерної техніки дітям, особливо сину, передалася від матері. Сама ж Єва Ковач удома не уявляє свого життя без комп’ютера. Для неї після виконання домашніх справ обов’язковим є проглянути електронну пошту, новини на різних сайтах або й заглибитися у якусь тему... Крім того, жінка надзвичайно любить вирощувати квіти – особливо екзотичні види, тому їх у неї дуже багато і в кімнатах, і на клумбах. Коли Єва Михайлівна розповідає про свої улюблені квіти, на обличчі одразу з’являється усмішка. Часто її можна побачити і з книжкою в руках. Коли ж випадає вільна хвилинка у всіх членів родини Ковачів, то відпочивають разом на природі, обов’язково поблизу озера чи річки. Створювати затишок, красу для найрідніших у світі людей – це, мабуть, улюблене заняття Єви Ковач. Восьмого листопада минулого року вона здобула новий статус – стала бабусею, у їхній родині народилася онука Анна. Родина для пані Єви – найдорожче. Тому й не шкодує вона для найближчих людей ні часу, ні сил, ні позитивних емоцій, якими сповнене жіноче, материнське та бабусине серце.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської
залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Богдан ЮРОЧКО.....226-59-27
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

**Львівський
ЗАЛІЗНИЧНИК**

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп’ятниці.
Тираж 38 678.
Замовлення 391.
Зверстано у комп’ютерному центрі
редакції газети “Львівський
залізничник”.
Комп’ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися
Теслюк, Галина Квас, Олександр
Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов’язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.